

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการขายตรงตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.2545
	LEGAL PROBLEMS RELATING TO DIRECT SALES UNDER DIRECT SALES AND DIRECT MARKETING ACT ,B.E. 2545 (2002)
คำสำคัญ	ขายตรง / ตลาดแบบตรง
นักศึกษา	ชัยวัฒน์ แซ่มชัยกุลวัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.นิพันธ์ จิตะสมบัติ
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายธุรกิจ
พ.ศ.	2554

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายในการเพิ่มมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภคในธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง ซึ่งมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงคือพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.2545

จากการศึกษาพบว่า มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมและคุ้มครองผู้บริโภคในธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรงของไทยยังไม่เหมาะสม กล่าวคือ ตั้งแต่ในประเด็นเรื่องของการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล โดยที่พนักงานขายตรงสินค้าและบริการที่มักจะใช้วิธีการขายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคแก่กันเพื่อใช้ในการต่อสายโทรศัพท์ไปถึงผู้บริโภคและมีการชักชวน ชักจูงหรือจูงใจให้ผู้บริโภคยอมซื้อสินค้าและบริการ ซึ่งเมื่อมีการกระทำดังกล่าวเกิดขึ้นบ่อยครั้งถือว่าเป็นการรบกวนและสร้างความรำคาญใจต่อผู้บริโภคอยู่เสมอๆ ซึ่งเมื่อได้มีการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาแล้ว การบัญญัติข้อห้ามหรือกำหนดเวลาในการขายสินค้าทางโทรศัพท์ อาจเป็นทางเลือกหนึ่งในการแก้ปัญหาดังกล่าว

จากการศึกษายังพบอีกว่า มาตรการต่างๆของกฎหมายขายตรงและตลาดแบบตรงของไทยในเรื่องของหลักเกณฑ์การจดทะเบียนประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง กฎหมายมิได้จำกัดขนาดและทุนของบริษัทที่จะเข้ามาประกอบธุรกิจขายตรง ตลอดจนคุณสมบัติของผู้ประกอบการที่จะ

ขอจดทะเบียน ทำให้เกิดช่องทางที่ผู้ประกอบการรายย่อยหรือกลุ่มผู้ประกอบการที่ไม่สุจริตเข้ามาประกอบธุรกิจขายตรงได้โดยง่าย และอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก อีกทั้งกฎหมายยังมีได้กำหนดเรื่องการแจ้งย้ายสำนักงาน การโอนกิจการหรือเลิกประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรงไว้โดยที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามที่ต้นตอมีความผูกพันต่อผู้บริโภค ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจแก้ไขได้โดยการกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องวางหลักประกันความเสียหายไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นค่าสินไหมทดแทนหรือเงินชดเชยในกรณีที่ผู้บริโภคได้รับความเสียหาย

นอกจากนี้ยังพบอีกว่าการกำหนดความรับผิดชอบในกรณีที่ผู้จำหน่ายอิสระก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้บริโภค ยังไม่มีความชัดเจน เนื่องจากผู้ประกอบการมักจะปฏิเสธความรับผิดชอบโดยอ้างกรรมสิทธิ์ในสินค้าหรือได้โอนไปยังผู้จำหน่ายอิสระแล้วผู้ประกอบการจึงไม่ต้องรับผิดชอบ ทั้งที่ความผิดหรือความเสียหายของสินค้านั้นอาจเกิดมาจากตัวผู้ประกอบการเอง ดังนั้น จึงเห็นควรให้กำหนดให้ทั้งผู้ประกอบการและผู้จำหน่ายอิสระต้องร่วมรับผิดชอบต่อผู้บริโภคในกรณีดังกล่าวด้วย สาระนิพนธ์ฉบับนี้ จึงมุ่งศึกษาปัญหาหารวมทั้งเสนอแนวทางการของการเพิ่มความคุ้มครองแก่ผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.2545 ที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมจากการซื้อขายสินค้าหรือบริการในธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง และเป็นการเพิ่มหลักประกันแก่ผู้บริโภคอีกทางหนึ่งด้วย.